

AYDINLANMA 1923

KIBRIS YANIYOR

Hüseyin MÜMTAZ

Kıbrıs alevler içinde..Kıbrıs alev alev, ateş bacayı sarmış. Kıbrıs'ta, masa başında kan gövdeyi götürüyor. Olaylar baş döndürücü bir süratle ilerliyor, Türkiye'nin iki ayağı işbirlikçilerin de yardımıyla bir pabuca sığdırılmaya çalışılıyor.

Araba bir defa daha atın önüne koşuluyor.

Önce, son derece yalın bir takım gerçekler..

1.Kıbrıs'ta Türklerin elinde bulunan topraklar adanın % 36'sıdır.

2.1992'de Denктаş Rum karşıtı ile Newyork'ta Camp David örneği bir odaya kapatıldı. Türklerden bir miktar toprak tavizi istendi. “% 29 plus”da anlaşıldı. Yâni Türklere %29.1 ile % 29.9 arasında bir pazarlık marjı bırakıldı. Denктаş; bunu halkıma sormadan kabul edemem dedi. Anlaşmayı halkına “satması” kaydıyla odadan çıkıp adaya gitmesine izin verildi. Fakat daha uçağı havadayken Başbakan Eroğlu “Tek karış tâviz yok. Rumla görüşülecek bir şey yok” dedi. Hem anlaşmayı dinamitledi, hem Denктаş'la köprüleri attı. Uzun bir süredir aralarında vâr olan anlaşmazlık su yüzüne çıkmış oldu.

3.1995'de Çiller-Karayalçın hükümeti Gümrük Birliği Anlaşması ile Kıbrıs'ı doğrudan ilişkilendirerek en büyük tâvizi vermiş oldu.

4. 1999 Helsinki'de AB; Çiller-Karayalçın Hükümetinin açtığı kapıdan girerek Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetine Kıbrıs'ın (Ege ile beraber), Türkiye'nin AB üyeliği önüne bir ön şart olarak konulmasını kabul ettirdi.

5. Her ikisinin de çözümü için sadece Türkiye'ye, (Yunanistan'a değil) 2004'e kadar süre verdi. Bu süre sonunda anlaşma sağlanamazsa Kıbrıs Rum Kesimini tek taraflı olarak üye kaydedecek, Ege'yi de Lahey Adalet Divanı'na götürecekti.

O halde nedir şimdi Türkiye'ye dayatılan “Kıbrıs Plânını al. Bir hafta içinde görüş bildir. 12 Aralık'taki Kopenhag AB Zirvesi'ne kadar anlaşma yap” şeklindeki BM dayatması?

Ne oluyor, seferberlik mi var? Anlaşıyor ki var... BM, Amerikan dayatması ve AB desteği ile Türkiye'ye yeni bir havuç uzatıyor.

Kıbrıs'ı verirsen, (eş zamanlı olarak AGSP'de geri adım atarsan) AB adaylığın ile ilgili tarih ver"ebil"iriz. Dikkat edin, “veririz” değil, “verebiliriz”.

Hiç merak etmeyin.. Biz bu filmi çok gördük.. 12 Aralık Kopenhag'a kadar “verirsek” Kıbrıs'ı vereceğiz, diyecekler ki “Uygulamayı görelim, siyasi kriterler tam olarak yerine getirilmedi, insan haklarında da eksikleriniz var.”

11-12 Kasım 2002 günü olanları büyük bir hayretle izledim. “Devlet geleneğimiz” hakkında ciddi şüphelere düştüm. “Devlet geleneği” olduğunu iddia eden bir millet nasıl bu kadar yeteneksiz politikacılar tarafından yönetiliyor olabilirdi?

Türkiye tam bir kaos-geçiş dönemindedir.

1. Yenisi kurulana kadar Cumhurbaşkanı tarafından “duruma vaziyet etmesi” istenilen hükümet üyeleri odalarını toplamaktadır, üstelik Başbakan dahil hiçbir hükümet üyesi artık milletvekili bile değildir. “57 nci Hükümet” tam bir bozgun halindedir.

2. Seçimden yeni çıkmıştır. İlk defa Mecliste iki parti vardır. Genel Başkanı, yargı tarafından milletvekili seçilme engelli ilan edilen parti anayasal çoğunluğu ele geçirmiştir. Bu partinin başbakanı bile belli değildir.

3. Bu parti sistemle, rejimle, yargı ile, askerle, cumhuriyetle kavgalıdır.

AYDINLANMA 1923

4. Bu partinin milletvekili bile olamayan genel başkanı, YSK daha resmi sonuçları açıklamadan, Kıbrıs konusunda Belçika modelinden filan bahsetmiş, Yunanistan ile sıcak ilişkiler içine girmiştir.

5. Denктаş yaklaşık iki aydır hastadır, görüşmeler için gittiği Amerika'da kalp ameliyatı geçirmiş, düzelmesi uzun sürmüştür ve nekahat dönemi halen devam etmektedir.

6. Nihayet Irak savaşı kapıdadır.

Aslında Denктаş böyle bulanık havaları severdi. Ama doğrusu bu sefer hastalığının Türk tarafına politik olarak zaman kazandırdığını mı, yoksa gene bir beklenmedik emrivaki yapmasını engellediği için daha mı iyi olduğuna karar veremedim.. İyi olduğu zamanlar işi tek başına ele alır, fırsattan istifade son derece radikal değişiklikler yapardı.(1973 Altı aydır güveoyu alamayan Sadi Irmak Hükümeti sırasında KTFD'nin ilanı-1975 MC Hükümetinin yeni kuruluşunda Klerides'le göç anlaşması-1983 Bülent Ulusu-Özal hükümeti devri tesliminde KKTC'nin ilanı)

Ama ne çare o da şimdi "hasta"dır. 11-12 Kasım 2002 günleri cereyan eden olayları hayret, şaşkınlık ve dehşet içinde izledim. 11 Kasım günü BM Genel Sekreteri Kofi Annan "belgesini" taraflara sundu. Kamuoyu önünde tartışılmaması, bir hafta içinde ilk izlenimlerin bildirilmesi ve AB'nin 12 Aralık zirvesine yetiştirilmesi şartlarıyla.

BM ile AB'nin ne ilgisi vardır? BM böyle bir "miadlı" dayatmayı Türkiye'ye nasıl yapabilir? Türkiye, Patagonya mı?

Demek ki onlar da Türkiye'deki kaosun farkında.. Yangından mal kaçırmak istiyorlar.

Hiçbir şey olmasa bile sadece bu telaştan işkillenmemiz gerekmez mi? 11 Kasım günü belge taraflara sunuldu ama akşam saatlerinde Kıbrıs Rum kesiminden ayrıntılar gelmeye başladı.

12 Kasım saat 14.30. Verhaugen, BM Belgesini AB'nin desteklediğini açıkladı. AB'nin "genişlemesinin" Kıbrıs'la ne ilgisi vardır? 12 Kasım saat 16.30. Türkiye'nin, müstafi-geçici-duruma vaziyetle görevli hükümetinin Başbakan'ı Ecevit televizyonda aynen şöyle söyledi: "Plândan henüz haberim yok. Basından bazı şeyler öğrenebildi. Birazdan Dışişleri yetkilileri ayrıntıyı getirecek".

12 Kasım saat 17.00. Akepe Genel Başkanı Tayyip Erdoğan: "Önceliğimiz AB'dir. Kıbrıs meselesinin çözümü Türkiye'nin AB'de önünü açacaktır".

Garabetler bir değil, çuvalladır kıymetli okuyucu. Taraflara sunulan belge Rum basınına da sunulmuştur. Verhaugen'e de "sunulmuştur" ki, "destekliyoruz" demiştir. Rum basınının ve Verhaugen'in haberi olan belgeden Ecevit'in haberi yoktur. Tayyip'in, "konuştuğuna göre" haberi vardır. Yoksa belgeden haberi olmadan mı konuşmaktadır? Ecevit'in haberi olmayan belgeden Tayyip'in nasıl haberi vardır? Ve Tayyip Erdoğan, AB'yi Kıbrıs'ın önüne koymaya; tam da AB-Yunanistan-Kıbrıs Rum Kesimi-Mütareke basınının yarattığı "inanılmaz iyimser hava"-İçerdeki "bir milyon X Yeni yüzellikler" in istediği gibi "Kıbrıs'ı halledelim, istenilen şeyleri verelim, Kıbrıs belâsından kurtulalım, yeter ki AB'ye girelim" noktasına gelmeye nasıl cesaret edebilmiştir?

Cesaret değil, korkudur dağları bekleyen... Tayyip'in yüreğini asıl sıkıştıran; Le Pen yahut Heider muamelesine tâbi tutulmaktır. Bu "imajı" yıkmak için, "itimatnamesini sunmak üzere" çıkacağı Avrupa gezisinin ilk durağı olan İtalya'da Berlusconi ile yiyeceği öğle yemeği uğruna oruçtan bile vaz geçmiştir Akepe Genel Başkanı. Tayip Erdoğan; içerde Cumhurbaşkanı-Yargı-Asker'e sergilediği afra tafirayı dışarıda yapamamaktadır.

Süt dökmüş kediye dönmektedir, Kıbrıs'tan bile vaz geçmektedir.

Yeter ki Akepe "batıdan" AGREMAN ALSIN. "Güven mektubu" kabul görsün.

İşte onun için Kıbrıs'ta 1963'ten beri ilk defa "ver kurtul" noktasına gelmişizdir.

Ve ne çare Denктаş da "ameliyatlıdır", bıkkındır.